

Armoede stijgt bij jonge gezinnen

Het Nieuwsblad*,
Di. 07 Mei 2019, Pagina 11

Een groeiend aantal kinderen en jongeren kampt jaren aan een stuk met armoede. 14,4 procent intussen, gemiddeld drie per klas. Bij de gepensioneerden daalt de armoede.

“Vier kinderen heb ik. 10 jaar, 8 jaar, en een tweeling van 4. Ze zijn zondag naar Bellewaerde geweest, dankzij vzw BiJeVa. Wanneer gaan we nog eens en ga jij dan mee?, vroegen ze. Binnenkort, als het wat beter gaat, antwoordde ik.”

Aan het woord is Marijke (37), een alleenstaande schoonmaakster uit Ninove. “Ik zet 's winters de verwarming zo weinig mogelijk aan. Naast stookolie zijn de huur en puffers voor mijn jongste mijn grootste kosten.”

Marijke is één van de honderdduizenden Belgische moeders die in voortdurende armoede haar kinderen opvoedt. De FOD Sociale Zekerheid becijferde dat 14,4 procent van de minderjarigen opgroeit in een gezin dat jaar na jaar onder de armoedegrens zit. Meer dan dubbel zo veel als in 2007. Anny De Windt van BiJeVa merkt dat ook. “Ik kom bij mensen thuis waar letterlijk niets meer in de koelkast zit”, zegt ze. “De jongere kinderen beseffen dat niet, want ze zijn rap content, maar voor tieners wordt dat moeilijker.”

Ondanks deze alarmerende cijfers blijft het totaal aantal armen in België stabiel, maar dat komt omdat het aantal gepensioneerden onder de armoedegrens sterk is gedaald. Minder dan een op de tien gepensioneerden leeft in België nog in aanhoudende armoede. De FOD Sociale Zekerheid noemt de daling een van de belangrijkste veranderingen van de voorbije vijftien jaar. Dankzij de verhoging van het minimumpensioen en het hogere aantal vrouwen dat zelf pensioenrechten heeft opgebouwd.

Uitkeringen ontoereikend

“De stijging van de armoedecijfers bij de actieve bevolking is vooral gesitueerd bij de laaggeschoolden”, zegt Rudi Van Dam, die het onderzoek voerde voor de FOD Sociale Zekerheid. “Bij hen blijft de toegang tot de arbeidsmarkt zeer laag. Het percentage huishoudens waar niemand werkt is in België een van de hoogste in Europa. Als zij kinderen hebben, is het risico op armoede meer dan 70 procent. De sociale uitkeringen worden jaar na jaar minder toereikend.”

Naast de te lage uitkeringen is de toename van het aantal alleenstaande ouders een factor in de stijging. Ook de extra kosten om werk en gezin te combineren, zoals kinderopvang, zijn hoog.

“Uit onderzoek blijkt dat wie opgroeit in armoede, ook meer kans heeft om later zelf in armoede te leven”, zegt Wim Van Lancker (KU Leuven). “Het is dus belangrijk om aandacht te besteden aan deze doelgroep, maar het is electoraal minder interessant dan de pensioenen: die zijn er voor iedereen.”

Koen Baumers ■